

خبر

هشدار همتی درباره واگذاری نرخ سود کوتاه مدت به بانک ها

● تسنیم: رئیس شورای هماهنگی بانک های دولتی با تأکید بر لزوم تجدیدنظر شورای پول و اعتبار در آزادگداشتن تعیین نرخ سپرده های زیر یک سال، گفت: بانک های بزرگ در جلسه ای مشترک درباره نرخ سپرده های سه تا ۹ ماهه توافق کردند. عبدالناصر همتی در گفت وگویی تلویزیونی افزود: مدیران بانک های دولتی از جمله بانک های ملی، صادرات، تجارت، سپه و سایر بانک های مهم، نرخ سپرده های سه ماهه، شش ماهه و ۹ ماهه را به ترتیب ۱۴، ۱۶ و ۱۹ درصد تعیین و بر رعایت این نرخ ها تأکید کردند. وی افزود: در جلسه مدیران بانک ها تصمیم گیری شد به سپرده های دفتر چهای زیر سه ماه نیز بیشتر از ۱۰ درصد سود پرداخت نشود. مدیرعامل بانک ملی ایران با اشاره به مصوبه شورای پول و اعتبار و دستورالعمل بانک مرکزی درباره نرخ ۲۰ درصدی سود سپرده های یک ساله و واگذاری تعیین نرخ های زیر یک سال به بانک ها گفت: برخی بانک ها و مؤسسه ها تصمیم شورای هماهنگی بانک های دولتی را قبول ندارند و برای جذب سپرده برای سپرده های زیر یک سال، نرخ سود ۱۹٫۵درصدی و ۱۹٫۷۵درصدی تعیین کرده اند که این روند در میان مدت و بلندمدت مشکل ساز خواهد بود.

ادامه از صفحه اول

ما را که به جز توبه شکستن هنری نیست

نتایج حاصل از این آزمون ها، به طور روشنی بیانگر بی نتیجه بودن «سیاست کنترل قیمت هاست» تا آنجا که دیگر در کمتر کشوری از دنیا، این اقدام، ابزار سیاست گذاری اقتصادی تلقی می شود.
باین همه، به نظر می رسد حداقل اعضای از دولت یازدهم هنوز معتقدند از این گذر می توان تورم را کنترل کرد، با حداقل معتقدن اقداماتی از این دست نزد رأی دهندگان ارج و قربسی دارد.
نظریه های کنترل قیمت از جنس آنچه جان کنت گالبرایت ارائه می کرد، محدود به چارچوب بسیار معینی از کنترل انحصارگری های صنعتی چند جانبه تعریف می شد و البته کارکرد این نظریه، بیشتر به زمان جنگ محدود می شد. اقتصاددانان بسیاری خاطرنشان کرده اند گالبرایت در مورد قدرت بازار شرکت های بزرگ، اغراق می کرد و به وی گوشزد کردند: «دولتی که با کنترل قیمت ها روی کالاهای خاص شروع می کند، معمولاً کنترل خود را بر همه کالاها و خدمات بسط می دهد». این اتفاقی است که حتی در ایالات متحده در طول جنگ جهانی دوم رخ داد.
در این تلاش تکراری برای کنترل تورم و فائق آمدن بر کمبودها، سیاست «کنترل قیمت ها» چه دستاوردی داشته است؟ مستندات تاریخی، نتایج هماهنگ و یکسانی از شکست پیاپی این سیاست ارائه می دهد.
روایع، حتی یک مورد واد هم از موفقیت بلندمدت چنین سیاستی برای کنترل تورم و رفع کمبودها نمی توان یافت. به جای کاهش تورم، کنترل قیمت ها، پیچیدگی های تازه ای برای بیماری تورم به همراه می آورد؛ بیماری هایی چون بازار سیاه، کمبودهایی که حاکی از ضایعات است و سوءتخصیص منابع حاصل از خود کنترل قیمت ها، به جای حذف کمبودها، کنترل قیمت ها خود باعث کمبود یا بدتر شدن وضع می شود با علامت دهی غلط به تولیدکنندگان و مصرف کنندگان؛ چراکه قیمت های پایین، تولیدکنندگان را به کاهش عرضه و مصرف کنندگان را به افزایش تقاضا تشویق می کند- کنترل قیمت ها فاصله عرضه و تقاضا را گسترده تر می کند.
باوجود این آموزه های تاریخی، با انتشار این بخش نامه، ظاهراً دولت یازدهم بر این اعتقاد است که با کنترل قیمت ها، می توان تورم را کنترل کرد. این مسیری است که دولت یازدهم در طول عمر ۲۰ ماهه خود خلاف آن را پیموه است؛ یعنی با سیاست های پولی و بودجه ای مناسب، به کنترل تورم کمک کرده است، بدون اینکه آزادی های سیاسی و اقتصادی، از این گذر آسیب ببیند و اخلاق و فضیلت های عمومی قربانی شود. کافی نیست دولت بگوید که حوزه عمل این بخش نامه محدود است و در آن «هماهنگی» صحبت شده، چراکه جامعه کسب وکار از این بخش نامه، «تعزیرات» و «کنترل» را برداشت کرده است و فارغ از قصد و غرض دولت از صدور این بخش نامه و حدود آن، آن را اقدامی می پندارد که حتی دولت دهم از آن پرهیز می کرده است. تجربه تاریخی در این حوزه، آجتنان روشن است که این اقدام دولت یازدهم در برخورد اول، باورناکردنی و حتی اشتباه مطبوعاتی تلقی می شد؛ گویی که شاید در دولت قبل صادر شده و به اشتباه، حالا منتشر می شود. بسیاری با تعجب می پرسیند چگونه است دولت مدعی علم و عقل، واقعیت روشن تاریخی «کنترل قیمت ها» را نادیده می انگارد. حتی اگر عامه مردم، امروز هنوز بر این عقیده باشند که قیمت کالاها و خدمات باید توسط دولت کنترل شود، وظیفه دولت یازدهم روشن کردن این واقعیت برای رأی دهندگان است که کنترل قیمت ها حتی در میان مدت، کمکی به کاهش نرخ تورم نمی کند، نه اینکه خود دولت با اقدامی پوپولیستی، بر این باور مردم دامن زند که کنترل قیمت ها، تورم را کنترل می کند.



شرق: «برنامه ریزی در شرایط کنونی شبیه شوخی است»، «چشم انداز ۲۰ ساله را رها کنید»، «در سال صفر برنامه توسعه هشتم»، «خاورمیانه در سال های آینده به زمین سوخته تبدیل می شود»، «هدف برنامه های توسعه فلج شده است» و «دو مسئله مهم کشور سامان یابد، برنامه ۵ ساله پیشکش»، از جمله نکات صحبت های محسن رئانی و فرشاد مؤمنی در میزگرد «رهیافت هایی از اندیشه دکتر حسین عظیمی برای برنامه ششم توسعه» بود که در دانشکده اقتصاد دانشگاه علامه طباطبائی برگزار شد. در ادامه دومین همایش «چالش ها و چشم اندازهای اقتصاد ایران در آستانه برنامه ششم» نیز بازیید مردوخ و همچنین هادی رزوز به مسائل و چالش های پیش روی برنامه ششم و همچنین به موضوعات مختلف از جمله «دستگاه برنامه ریزی بحران زده»، «نیود برنامه برای افزایش جمعیت» و «بی توجهی به واقعیت ها در برنامه ریزی» پرداختند. خلاصه ای از این میزگرد در پی می آید:

در حال حاضر همه افراد جامعه در سطح پایین گرفتار هستیم و در این موقعیت همه از تغییر شرایط وحشت دارند و هیچ فردی برای تغییر وضع موجود ریسک نمی کند، که چنین وضعیتی را در وزاری دولت کنونی مشاهده می کنیم. با انحلال سازمان، مشکلاتی ایجاد شده که نخستین مورد آن ایجاد ناهماهنگی در نظام برنامه ریزی است که به طور عملی دولت نهم اعلام کرد که قانون برنامه چهارم را قبول ندارد. اکنون گرفتار گروه های متعدد رانت جو و رانت بری هستیم که هر نوع برنامه ریزی را به شکست می کشانند؛ افرادی که در نظام و سیستم، سهم و رانت دارند و این افراد اجازه به ثمر رسیدن برنامه ای را نمی دهند.

برنامه ریزی در شرایط کنونی شبیه شوخی است

امروز در ایران بازی متوقف است و هیچ کدام از بازیگران اصلی، انگیزه شروع بازی در حوزه های مختلف را ندارند و هیچ فردی حاضر به گفت وگو نیست و سکوت بیخودی می کند و فردی حاضر به دادن هزینه نیست. از چنین شرایطی می توانیم صحبت از برنامه ششم کنیم. در این شرایط برنامه ریزی شبیه شوخی است. هیچ هماهنگی ای در حرکت قطار وجود ندارد و قطار توسعه ما در سال ۸۴ متوقف شد. در حال حاضر نیازمند اجماع در نظام سیاسی و عزم ملی هستیم و باید مردم را در تصمیمات سهیم کرده و آنها را وارد بازی کنیم.

بعد از تفاهم لوزان نیازمند تفاهم تهران هستیم

بعد از تفاهم لوزان، به تفاهم در تهران نیاز داریم. در تهران بیش از لوزان اختلاف داریم و گفت وگوهای تهران نیازمند عزم جدی در نظام سیاسی است. نیازمند تدوین قاعده بازی در میان قوا هستیم. در حال حاضر آرمان های ملی مان چیست که بخواهیم برای آن قاعده بازی تعریف کنیم. آرمان بندی ما مخدوش است، چگونه می خواهیم آرمان بندی کنیم، بنابراین نیازمند آرمان بندی جدید هستیم. اکنون نمی دانیم که کدام موضوع از جمله یمن، عراق، اشتغال، مناقشه اتمی، مهاجم فرهنگی موضوع اول ماست یا هنوز نمی دانیم چگونه رتبه بندی و اولویت بندی کنیم.

سند چشم انداز ۲۰ ساله را رها کنید

دولت باید در طرح های کوتاه مدت یک ساله و طرح های میان مدت تا پایان عمر دولت چند مسئله و موضوع را با جدیت ساماندهی کند. چشم انداز ۲۰ ساله را رها کنید، خاورمیانه در سال های آینده به زمین سوخته تبدیل می شود و ما قدرت اول منطقه خواهیم شد و فقط ما باید وضع موجود را ثابت نگه داریم و دولت باید در شرایط کنونی چند مسئله مهم را با جدیت پیگیری کند؛ برنامه پنج ساله پیشکش.



نظام سیاسی عزمی برای روشن کردن موتور توسعه ندارد

هنوز در نظام سیاسی، عزمی برای روشن کردن موتور اقتصادی و توسعه مشاهده نمی کنیم. در چنین شرایطی دولت باید طرح یک ساله و دوساله و بیانه بدهد که شرایط و اهداف دولت را تحت شرایط خاص مشخص کند. اگر این داستان و فرایند را طی کنیم، آنگاه می توانیم بگوییم در سال صفر برنامه توسعه هشتم، **فرشاد مؤمنی: جدیت شکل گیری حس ملی** مناسبت شکل گیری جدی و عالمانه حس ملی در مورد مسائل کشور و موضوعیت یافتن برنامه ریزی میان مدت باید مورد توجه قرار گیرد. کشور ما در چنین شرایطی به چنین حسی شدیداً نیازمند است. نکته ای که همه باید به آن توجه داشته باشیم این است که در دل همه ابراز نگرانی ها، یک احساس امید و آرامش وجود دارد، مسائل و مشکلات ایران در تسخیر علم قرار دارد. اکنون ظرفیت های انسانی قابلی داریم، اما ساختار نهادی، برای علم ارزشی قائل نیست و همه ما باید تلاش کنیم که علم را محور کار و حل مشکلات کشور قرار دهیم. تحلیل کارشناسان کشور و پیش بینی ها از چشم اندازها، با ضربی بالای ۹۵درصد تحقق پیدا کرده، اما پیچیدگی مسائل ایران هنوز در حدی نیست که احساس یاس کنیم و بگوییم توانایی ارائه راهکار برای برون رفت از آن را نداریم. نظام تدبیر می تواند جامعه را از دور باطل نجات دهد، اما نظام و سیستم باید فهم عالمانه و مرتبه بندی شده از مهم ترین دوره های باطل داشته باشد.

افزایش قدرت پول گروه های ضد توسعه

برخی از افراد از زمان روی کار آمدن دولت جدید، دانسا این را گفته اند که ما باید ساختار نهادی که به شدت علیه تولید و به نفع غیرمولد ها سامان پیدا کرده با بازآرایی کنیم. بنابراین رویکردهای مقطعی و جزئی برای چنین شرایطی، کارایی و ثمر بخشی ندارد. واقعیت این است که پول و قدرت گروه های غیرمولد در شرایط کنونی از افراد توسعه خواه بیشتر است. در حال حاضر سند لایحه بودجه و لایحه خروج از رکود مشاهده شد، فاصله بسیار زیادی با واقعیت ها و شرایط کنونی دارد. دولت کنونی علاوه بر عدم هتاک، از کارشناسان درخواست مشارکت و مشورت کرده است. از سوی دیگر سیاست های تنش زدایانه دولت را گرامی می داریم. خدا را شکر می کنیم که دولت هتاک قبل، دیگر بر سر کار نیست، اما در کنار این امر باید کارهای کارشناسی و متخصصان وارد اجرا شوند یا دولت به شکل مدنی پاسخ معقول و منطقی برای آن پیدا کند که اقدامات دولت در این زمینه تاکنون صفر بوده و اقدامی انجام نداده است.

بیش از ۶۰درصد جمعیت فعال، در اقتصاد نقشی ندارند

بیش از ۶۰درصد جمعیت فعال کشور، هیچ نقشی در اقتصاد ندارند. به همان اندازه که موضوعیت ظرفیت های انسانی بلااستفاده مهم است، ظرفیت های مادی هم مهم است و تخصیص منابع ارزی و ربائی تحت عنوان سرمایه گذاری تولیدی در غیاب یک برنامه، چیزی جز توزیع رانت نیست و مشکلات و پیچیدگی های کشور را افزایش می دهد. اکنون با یک مشکل بسیار بزرگ تر در سازه های ذهنی با نام تخصیص منابع روبرو هستیم که در کنار آن کرس و ناتوانی از چیزی که در شرایط کنونی می تواند به عنوان هدیه ما به این دولت در نظر گرفته شود، این است که به بدبختی اولیه عقلی در اداره جامعه بازگردیم و در این مسیر محور توجه ها را به اسان ها قرار دهیم. اکنون مشارکت انسان ها به عنوان مهم ترین ابزار و هدف برنامه های توسعه فلج شده و از سوی دیگر مشارکت سیاسی آنها در سطح صوری و مقطعی در نظر گرفته شده است.

اقتصاد

محسن رئانی در میزگرد همایش چالش ها و چشم اندازهای اقتصاد ایران در آستانه برنامه ششم:

هدف برنامه های توسعه فلج شده است



محسن رئانی: امیر جدیدی شرق

شکست در توافق، چاقوی تندرورها را تیزتر می کند

ماجرای توافق لوزان برای دولت یک شمشیر دولبه است. اگر دولت از فرصت ناشی از این توافق برای ارتقای کیفیت زندگی مردم و افزایش توان رقابت ملی استفاده نکند، زبان و چاقوی تندرورها را در این مملکت تیز خواهد کرد و اگر این امر اتفاق بیفتد، بر طیف دوره های باطل گرفتار می شویم.

مردوخ: افزایش جمعیت، نیازمند برنامه ریزی است

مرحوم عظیمی در گذشته برآوردهایی از جمعیت کشور داشته اند که نقشه راهی پیش روی برنامه ریزان قرار می داد. به طور کلی امروزه برنامه ریزی مسئله مهمی است و اگر در این راستا تلاش اساسی برای یافتن راهی به منظور خروج از مشکلات نداشته باشیم، به روزگاری برمی گردیم که علم اقتصاد را علم شوم می دانستند. البته شوم از آن جهت که جمعیت در حال افزایش و تقاضا برای مواد غذایی نیز افزایش می یابد. در شرایط فعلی احتمالاً با مسئله افزایش جمعیت روبه رو خواهیم بود و سرشماری در این سال ها نشان می دهد که با کاهش شدید نرخ رشد روبه رو بوده ایم. اگر خواهان افزایش جمعیت هستیم باید به فکر کار، سرپناه، شغل و معیشت این جمعیت نیز باشیم؛ اما در حال حاضر توانایی فعلی ما در ایجاد شغل بسیار محدود است و هنوز در شرایط کنونی این ظرفیت اشغال زایی ایجاد نشده یا اگر هم ظرفیتی ایجاد شده بسیار محدود و کم است. این شرایط در حالی است که افراد جویای کار رو به افزایش هستند و از سوی دیگر شاهد افزایش فارغ التحصیلان دانشگاهی هستیم که این افراد نیازمند شغل و کار هستند. برای تأمین دیگر نیازهای افراد جامعه در طول تاریخ به درآمدهای نفتی وابسته بودیم؛ در حال حاضر نیز قیمت پایین نفت را تجربه می کنیم که امکان افزایش ظرفیت تولید نفت نیز به صورت جزئی در دستور کار قرار دارد و متخصصان می گویند توانایی رسیدن به تولید ۶ میلیون بشکه نفت در روز را نداریم.

کشورزی ایران اشرافی است

در بخش صنعت ظرفیتی برای تولید جدید در این سال ها ایجاد نشده است و در بخش کشاورزی نیز به صورت اشرافی کار دنبال می شود؛ به عنوان مثال قیمت میوه های توبرانه ۲۰ تا ۳۰ هزار تومان شده است، البته در کنار این امر موضوع آب نیز مهم ترین عامل به نظر می آید. این امر باید کارهای کارشناسی و متخصصان وارد اجرا شوند یا دولت به شکل مدنی پاسخ معقول و منطقی برای آن پیدا کند که اقدامات دولت در این زمینه تاکنون صفر بوده و اقدامی انجام نداده است.

توانایی استفاده از ظرفیت ها را نداریم

زوز: دستگاه برنامه ریزی بحران زده

دستگاه برنامه ریزی ما دچار بحران شده و اصولاً

بازار

ورود دوباره وزیر اقتصاد به بورس

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۶۳۳۱۶	۲۴۶.۲
۳۰ شرکت بزرگ	۲۹۰۶.۳	۱.۶۴
آزاد شناور	۷۲۸۵۴.۲	۴۶۳.۲
شاخص قیمت	۲۷۰۷۱.۹	۱۰۵.۳
شاخص کل (هموزن)	۹۸۹۷۵	۳۴.۷
شاخص قیمت (هموزن)	۹۰۰۶	۳۱.۶

● شرق: تالار شیشه ای، دیروز پس از اعتراض سهام داران به روند منفی بازار، مثبت شد. علت آن را باید در ورود دوباره وزیر اقتصاد در بازار سرمایه و واکنش سهام داران به این رویداد جست وجو کرد. تداوم ریزش دوهفته ای تمامی شاخص های بازار بورس و کاهش شدید قیمت ها که بنابر گفته های کارشناسان کمتر از ارزش ذاتی سهم های موجود بود، سبب شد تا علی طبیب نیا وارد مذاکرات با مدیران عامل بانک ها شود تا بلکه با حمایت بانک ها بتوان بازار را از این روند نزولی بازداشت. در پی این مذاکرات بود که بانک های ملی، ملت، صادرات، تجارت و سپه وارد فاز حمایتی از بازار سرمایه شدند که تنها خبر این اتفاق مهم موجب شد تا تابلو اعلانات بورس سبز شود. براین اساس شاخص بورس در معاملات دیروز ۲۴ واحد رشد کرد و به کانال ۶۳ هزار و ۳۱۶ واحد رسید. هرچند بانک ها اعلام کرده اند که به طور مستقیم نقدینگی را وارد بازار نمی کنند، اما بنا شد تا از طریق تقویت سهام، شرکت های زیرمجموعه توسط بانک ها وارد فاز حمایتی از بازار سرمایه، شوند. این در حالی است که پیش تر هم مسئولان بازار سرمایه از بانک ها برای حمایت بیشتر و راهایی بورس از وضعیت فعلی کمک خواسته بودند. آرش غفاری، تحلیلگر بازار سرمایه به «شرق» گفت: با وجودی که بانک ها قصد حمایت از بورس را دارند، اما این حمایت ها دیروز تنها توانست اثر روانی در بازار داشته باشد. از سویی با نگاهی به دادوستدها در بازار می توان دریافت که همچنان عرضه حقوقی ها بالا بوده و در مقابل نیز حقیقی های بیشتری این سهم ها را خریداری کرده اند که این امر خود موجب سبز شدن شاخص شده است. غفاری افزود: حمایت بانک ها هرچند می تواند مفید باشد، اما بازار خود باید راهش را پیدا کند. به نظر می رسد اگر حقوقی های بازار از عرضه گسترده سهم های خود برای جمع آوری نقدینگی موجود در بازار چشم پوشی کنند، اثر مطلوب تری را در شاخص خواهیم دید.

دلار وارد کانال ۳۳۰۰ شد

ارز •	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۲۹۸	↓
یورو	۳۷۲۵	↓
پوند	۵۱۶۰	↑
درهم	۹۰۶	↓

● شرق: دلار دیروز به کانال سه هزار و ۳۰۰ تومان وارد شد. دلار آمریکا در بازار آزاد تهران، اول صبح بالای سه هزار و ۳۰۰ تومان معامله می شد که دلار بانکی در نهایت تسلیم شد و قیمت آن تا سه هزار و ۲۹۵ تومان پایین آمد، اما در آخر وقت بازار با سه تومان افزایش قیمت مواجه شد. دلار آزاد اما تا نزدیکی سه هزار و ۳۰۰ تومان پایین آمد. هر دلار آزاد دیروز در ابتدای معاملات، سه هزار و ۳۱۰ تومان قیمت خورد و تا سه هزار و ۳۰۸ هم پایین آمد، اما در زمان بسته شدن بازار، ناگهان سر صعودی در پیش گرفت و به سه هزار و ۳۱۷ تومان رسید.

مصطفی قدرتی، معامله گر ارز و سکه، در گفت وگو با «شرق»، بازار روز گذشته را در مقایسه با روز دوشنبه همراه با نوسان توصیف کرد، اما نوسان ها به گونه ای نبودند که آرامش بازار را برهم زنند. سایر ارزها هم روز را با نوسانی اندک پشت سر گذاشتند. یورو و درهم دیروز با کاهش قیمت و بوند با افزایش قیمت مواجه شد.

حباب سکه به حداقل رسید

طلای سکه •	قیمت	تغییر
طرح جدید	۹۳۱۰۰۰	↓
طرح قدیم	۹۳۰۰۰۰	↓
نیم	۴۷۳۰۰۰	↓
ربع	۲۶۵۰۰۰	–
گرمی	۱۸۲۰۰۰	↑
گرم ۱۸ عیار	۹۴۶۰۰	↓
اونس • (دلار)	۱۱۹۰	–

● شرق: روز گذشته بازار طلا و سکه با نوسانی اندک همراه شد. در ابتدای معاملات، هر سکه ۹۲۲ هزار تومان معامله شد اما رفته رفته با افت قیمت دلار در بازار تهران و اونس طلا در بازارهای جهانی، قیمت طلا و سکه رو به کاهش نهاد. مصطفی قدرتی، معامله گر ارز و سکه، در گفت وگو با «شرق» کمترین قیمت سکه را ۹۲۸ هزار تومان اعلام کرد که در نهایت با افزایش قیمت به ۹۳۶ هزار تومان رسید، اما سکه بار دیگر با افت قیمت در زمان بسته شدن بازار مواجه شد و به ۹۳۳ هزار تومان رسید.

به این ترتیب حباب سکه به پنج هزار تومان کاهش یافت. اونس طلا در بازارهای جهانی با تمام افت وخیزهایش نسبت به زمان بسته شدن بازار تهران نسبت به روز دوشنبه هیچ تغییری نداشت.

تسهیلات بانکی به دست تولید می رسد یا نه) با همه اینها سپرده گذاران خرد که ۹۰ درصد منابع بانکی را تأمین می کنند، هرگز از زبانی که دولت در سال های

لحظه به لحظه به آن اجتناب کند؛ فراخوان حضور و حمایت دولت از بورس، در زمان افت شاخص، خصوصی بودن این بازار را خدشه دار می کند. ضمن اینکه فراخوان دولت برای حمایت های مقطعی از بازار سرمایه، دست دولت را برای ورود گاهویی به این بازار باز می کند که امکان دارد به مذاق بسیاری خوش نیاید. نکته مهم تر آنکه، دولت به تازگی نرخ سود را به صورت دستوری کاهش داد و مهر تأیید بر زبان سپرده گذاران برای یک سال دیگر زد، با این هدف که تولید را با رونق مواجه کند؛ درحالی که مشکل فقط تولید نقدینگی نیست، (بگذریم از اینکه آیا

ادامه از صفحه اول

فراخوانی برای دخالت

شاخص در سال های ۹۱ و ۹۲ ریزش بسیار کمی را

تجربه کرده است. سؤال این است: چرا در روزهای سرمستی، هیچ کدام از سهام داران و حتی مسئولان بورس، دولت را به دلیل سیاسی کاری برای حمایت از بورس فرانخواندند و حالا که سهام وارد زیان دهی شده، دست استمداد به سوی دولت دراز کرده اند؟ درواقع روزهای حیابی بازار زمانی بود که به درستی دولتی باید وارد می شد و جلوی بزرگ شدن حباب را می گرفت؛ نه امروز که شاخص به تبعیت از اقتصاد در مسیر ریزش قرار گرفته است. همواره گفته می شود بورس باید خصوصی باشد و دولت از ورود